

Fredmans Epistel
enkannerligen till the Birsilare på
then Konungsliga Djurgården.

Fader Bergström fingra ditt Obse, blås,
— — — Knäpp upp ditt frås;
Håll nattrocken öppen så ser man, hwa ba?
— — — Skinnbyxor na.

Hatten på;
Blås nu då. — — —

Älskelige Bröder tagen nu i ring,
Och låt oss alla dansa fring.

2.

Si där springer Löparn på backen, si där,
— — — Östlopet bår;

Si det gröna glaset sin sköna han ger,
— — — Stolt Cavaljer!

Han ibland
Köper hand. — — —

Utseliga Bröder dansa allihop,
Och låt oss tömma våra stöp.

3.

Uck si Ormens Vigor, si Kassa, blås bra

— — — Si fjortlarna;

Hvita flackar, Gofar, och målade stor!

— — — Balen blir stor.

Nu på Bal
Snörd och smal? — — —

Kära Bröder slå nu alla fenstren opp;
Hej lif och mandom i vår tropp!

4.

Hårfrisören ur dansen, och Löparn ska in.

— — — Oboe fin.

Blås nu pianissimo, Uck sicken en!

— — — Med hvita ben,

Krummar sig
Dwick och wig. — — —

Klappa Löparn ut ur dansen der han går,
Och Hårfrisören ska in. Gutår!

5.

Hurra Kamrater! allt andas i fröjd;

— — — Djupet och högd;

Göf uti toppen och Löjan wid strand,

— — — Myran i sand.

Liksa wi
Spela ni, — — —

Spela Hoboister, gunga taf och golf,
Hvad slår nu klockan? hon slår tolf.

Från hem, med Korsets fana,
Den unga Richard drog;
På sina faders bana,
Det första steg han tog.
I Borgen nyh den läran
Af Trubadurn han fått:
Det sköna tillhör åran,
Den skönsta — hjälten blott!

2.

"Oödliga Maria!"
Han bad med nedsänkt lans:
"De tappra och de fria,
För dem har lifwets glans.
Skänk mig, i fröjd och smärta,
Den helga årans tröst!
Gif mig den skönstas hjerta!
Gör mig bland hjeltar störst!"

3.

Han ristade i hållen
Sin ed, wid altar'ts rand;
Och gick i stjerne-qvällen
Om bord till Syriens strand;
Och snart hans swärd den läran
Skref blodigt som han fått:
Att hjälten offerar åran,
Han åt den skönsta blott.

”Ha!” ropte Försten, ”sunnit
 I dig min arm jag har;
 Af den, hwars fejd du wunnit,
 Sag nu din lyckas dar!
 Min Dotter såg du gerna,
 Wålan! hon skänks dig först:
 Hon är den skönsta tårna,
 Och du bland hjeltar störst.”

Och när wid altarranden,
 I tusen wittnens rund,
 Aline gaf Richard handen,
 Då flög från mund till mund:
 ”Du sweks ej af den låran,
 Som du så wäl förstått:
 Det sköna tillhör åran,
 Den skönsta — Hjelten blott.”

Säljas i Björnståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm tryckte hos J. Hörberg, 1825.